

- ve třech čtvrtinách případů se změny ve výuce matematiky týkaly všech tříd školy, v jedné čtvrtině případů pouze některých tříd (např. třídy s pojetím Hejného metody),
- ve dvou třetinách případů se změny ve výuce matematiky týkaly edukačních metod, nové materiální vybavení (např. tablety, interaktivní tabule) se vyskytlo v 58 % případů a v polovině případů byly zaváděny nové aktivity (např. matematické kroužky),
- další změny se týkaly navýšení počtu hodin výuky matematiky, dělení hodin matematiky a rozvoje matematické gramotnosti v různých předmětech,
- nejčastějším iniciátorem změn ve výuce matematiky bylo vedení školy (91 % případů), učitelé byli iniciátorem změny v polovině případů a rodiče jen ve 4 % případů, změna ve vyučování matematiky byla typicky realizována skupinou vyučujících.

Ředitelé poloviny škol budou v následujících třech letech usilovat o změny ve výuce matematiky, přičemž opětovně je takový záměr častější v případě ředitelů středních škol (69 % ředitelů) než v případě ředitelů základních škol (37 % ředitelů). Platí přitom, že zájem o změny ve výuce matematiky mají častěji ti ředitelé škol, kteří již o takové změny v předchozích třech letech usilovali a zároveň nejsou zcela spokojeni s úrovní výuky matematiky na své škole. Změny by se měly nejčastěji týkat:

- zavádění inovativních metod výuky (např. konstruktivistické metody), včetně orientace výuky na praktické problémy,
- zvýšení časové dotace výuky matematiky, zavádění dělených hodin a doučování,
- posilování mezipředmětové spolupráce ve vazbě na matematickou gramotnost,
- posilování motivace žáků k učení se matematice,
- rozšíření učitelského sboru o odborně kvalifikovaného (aprobovaného) učitele matematiky,
- zlepšení materiálního vybavení s důrazem na ICT technologie.

Za nejvýznamnější překážku účinnějšího rozvoje matematické gramotnosti žáků považují učitelé základních i středních škol obecný nezájem žáků o vlastní vzdělávání, který je v případě matematiky navíc posílen její nižší oblíbeností mezi žáky. Citelněji je tento problém pocíťován na středních školách. Druhou nejčastější překážkou účinnějšího rozvoje matematické gramotnosti žáků je nedostatek času ve výuce pro obsahovou přetíženost RVP (viz graf č. 26).²⁷ Za další překážky účinnějšího rozvoje matematické gramotnosti žáků učitelé označovali:

- nízkou celospolečenskou podporu matematiky,
- absenci možností půlení hodin pro lepší individuální práci s žáky,
- problémy s průběžným osvojením učiva matematiky nižších ročníků,
- využívané metody výuky, se žádoucí redukcí silně výkladových metod a forem výuky.

²⁷ Na předimenzovanost jednotlivých RVP upozorňuje Česká školní inspekce dlouhodobě.